

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 32Cob/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2307223819
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2307223819.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu: JUDr. Peter Duman a členov: JUDr. Daniel Ilavský a JUDr. Róbert Foltán v sporovej veci žalobcu: JUDr. Vladimír Herich, PhD., Dončova 13, Ružomberok, správca majetku úpadcu: František Pokusa BLESK, IČO: 10 846 603, Štefanov nad Oravou 17, proti žalovanému: Obec Čierny Brod, IČO: 00 305 880, Čierny Brod, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., IČO: 47 256 371, Hollého 20, Hlohovec, o 51.377,70 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 11.09.2014, č. k. 24Cb/21/2008-528, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok sa vo výroku II potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.289,72 € spolu s 15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 22.349,44 € od 05.06.2004 do 12.05.2010, spolu s 15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.072,61 € od 13.05.2010 do 13.05.2010 a spolu s 15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.289,72 € od 14.05.2010 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II) a vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením (výrok III).

2. Žalobou z 20.12.2007 sa žalobca domáhal zaplataenia 51.377,70 € s prísl. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom zo 06.03.2009, č. k. 24Cb/21/2008-259 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 30.11.2009, č. k. 21Cob/204/2009-299 priznal žalobcovi istinu vo výške 20.613,59 €. Predmetom konania teda zostala časť uplatneného nároku vo výške 30.764,11 € s prísl.

3. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav takto:

4. Medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 09.11.2001 k uzatvoreniu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo zhotovenie stavby, a to 15-tich bytových jednotiek, nájomných bytov v Obci Čierny Brod. Pôvodne bola medzi účastníkmi dohodnutá cena za zhotovenie diela vo výške 445.268,54 € bez DPH. Dodatkom č. 1 k zmluve z 19.12.2001 došlo na základe písomnej dohody k zmene ceny za vykonanie diela na sumu 525.727,94 € vrátane DPH. Zmluvné strany v dodatku č. 1 uviedli, že k zmene ceny za dielo došlo z dôvodu štátom uznaných zmien cien, ako aj v dôsledku zmeny DPH. Súd prvej inštancie dodatok č. 1 posudzoval s prihliadnutím na zásadu zmluvnej voľnosti a vychádzal z toho, že obsah dodatku vyjadruje vôľu účastníkov modifikovať pôvodne dohodnutú cenu a stanoviť, že v novej dohodnutej cene je zahrnutá už aj DPH. Tiež viazaný názorom odvolacieho súdu vysloveným v uznesení z 30.11.2009, č. k. 21Cob/204/2009-299 vychádzal z toho, že v celkovej cene dohodnutej vo výške 525.727,94 € je zahrnutá aj DPH. Práce, ktoré žalobca vykonal v rámci zhotovovania diela, si vyúčtoval celkovo desiatimi faktúrami, z ktorých žalovaný uhradil 497.037,07 €. Z vykonaného dokazovania a z faktúry č. 0511/11

z 30.11.2004 vyplýva, že z pôvodne dohodnutého rozsahu diela žalobca ako zhotoviteľ nevykonan časť spočívajúcu v dodaní kuchynských liniek a ich následnej montáži v celkovej cene 6.787,63 €. Vykonaním diela teda vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie ceny vo výške 518.940,31 €. Žalobca dielo vykonal a zhotovil riadne. K protokolárnemu odovzdaniu diela došlo 22.12.2004 a užívanie stavby bolo povolené kolaudačným rozhodnutím z 30.03.2005. Žalobca dielo vykonal riadne a po jeho odovzdaní umožnil žalovanému s týmto dielom disponovať a užívať ho. Žalovaný žalobcovi uhradil celkovo sumu 517.650,59 €, z toho sumu 497.037,07 € uhradil ku dňu podania návrhu a po pôvodnom prvoinštančnom rozhodnutí na základe výkonu tohto rozhodnutia uhradil sumu 20.613,59 €.

5. Súd prvej inštancie právne posúdil zistený skutkový stav podľa § 369 ods. 1 a § 536 ods. 1 až 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), takto:

6. Žalobca dielo vykonal riadne, riadne ho žalovanému odovzdal a na základe toho na strane žalovaného nastúpila povinnosť zaplatiť žalobcovi dohodnutú cenu. Žalovaný žalobcovi uhradil celkovo sumu 517 650,59 €. Ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie ostala nezaplatená časť dohodnutej ceny za vykonanie diela vo výške 1.289,72 € (518.940,31 €, dohodnutá cena za vykonanie diela po odpočítaní ceny za nedodanie linky a ich montáž, - 517.650,59 €). Preto súd prvej inštancie žalobe žalobcu v tejto časti vyhovel. Súd prvej inštancie v konaní žiadne ďalšie práce navyše, ktoré si mal žalobca uplatniť faktúrou č. 0511/11, žalobcovi nepriznal, pretože pred súdom nebola preukázaná žiadna dohoda, a to preukázaním jej predmetu a dohodnutej ceny, v zmysle ktorej by medzi účastníkmi došlo k dohode o vykonaní prác, ktoré neboli zahrnuté v pôvodne uzavretej zmluve o dielo. Súd prvej inštancie žalobcovi priznal úroky z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 22.349 € od 05.06.2004 do 12.05.2010, keď žalovaný uhradil na základe exekúcie sumu 18.276,83 €, vo výške 15 % ročne zo sumy 4.072,61 € od 13.05.2010 do 13.05.2010, keď došlo k úhrade ďalšej sumy vo výške 2.336,76 € a žalobcovi priznal úroky z omeškania aj zo zostatku dohodnutej ceny za dielo, ktorá nebola uhradená do dňa rozhodnutia súdu, vo výške 1.289,72 € od 14.05.2010 až do zaplatenia. Vo zvyšnej časti uplatnenej istiny a vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol, keďže ním uplatnený nárok svojou výškou presahuje pôvodne dohodnutú cenu za vykonanie diela. Rozhodnutie o trovách konania si súd prvej inštancie vyhradil na samostatné uznesenie.

7. Včasným odvolaním sa žalobca domáhal zmeny napadnutého rozsudku vo výroku II tak, že odvolací súd žalobe žalobcu v zamietnutej časti v plnom rozsahu vyhovie, resp. aby ho zrušil a vrátil prvoinštančnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Ak odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdí, navrhuje, aby vyslovil prípustnosť dovolania z dôvodu otázky po právnej stránke zásadného významu, a to, či súdy majú moderačné právo pri určení osoby, ktorá je zaťažovaná DPH a pri určení sadzby DPH, ev. či sú viazané príslušnou právnou úpravou vrátane účinnosti právnej úpravy určujúcej sadzby DPH. Namietol, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K otázke DPH uviedol, že je zrejmé, že k čiastočnému zamietnutiu žaloby viedol prvoinštančný súd názor odvolacieho súdu v jeho uznesení z 30.11.2009, č. k. 21Cob/204/2009-299, kde konštatuje, že „pokiaľ účastníci konania nemali pre prípad zákonom prijatých zmien sadzieb výšky DPH, túto skutočnosť v súvislosti s fakturáciou upravenou v zmluve je potrebné vychádzať z uzavretej dohody o pevnej cene diela, ktorej súčasťou v danom prípade bola aj daň z pridanej hodnoty“. Tento záver podľa žalobcu nemá právnu oporu. Podľa § 3 zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách v znení neskorších predpisov, ak nie je dohodnuté alebo osobitným predpisom ustanovené inak, súčasťou ceny je aj daň z pridanej hodnoty, príslušná spotrebná daň a pri dovážanom tovare aj clo a iné platby vyberané v rámci uplatňovania nesadzobných opatrení ustanovené osobitnými predpismi. Rozsah platobných povinností v oblasti DPH v čase uzatvorenia zmluvy o dielo a v čase zhotovovania diela upravoval zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a zákon č. 289/1995 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v tom čase platnom znení. Túto právnu úpravu žalobca a žalovaný rešpektovali. Žalobca si uplatňoval nárok na cenu diela postupne podľa skutočne realizovaných častí diela. Jednotlivé čiastkové plnenia boli považované za samostatné zdaniateľné plnenia, realizovaním ktorých žalobcovi a žalovanému vznikla i daňová povinnosť podľa sadzby DPH platnej v čase vystavenia účtovno-daňového dokladu, t. j. faktúry. Tento postup žalovaný akceptoval, preto bolo plnené a následne platené s výškou sadzby DPH vo výške určenej vo vtedy platnom rozsahu (ktorý sa počas zhotovenia diela menil). Išlo o postup, ktorý žalobca nemohol meniť, či nerealizovať. Na druhej strane išlo o daňovú povinnosť, ktorá zaťažovala žalovaného ako konečného spotrebiteľa. Žalobca odmieta stav, že by zmena sadzby dane nemala vplyv na platobnú povinnosť žalovaného a že ak by aj došlo k dojednaniu pevnej ceny (čo žalobca odmieta), malo dôjsť

k neprípustnej zmene platiteľa dane, a tou by mal byť zaťažený žalobca ako zhotoviteľ diela. Žalobca odmieta, aby platobná povinnosť pre štát zaťažovala jeho nárok na cenu diela a to najmä, ak išlo o účelovú obranu žalovaného, ktorú z neznámeho dôvodu prevzal súd. Žalovaný v rámci jednotlivých čiastkových platieb uhrádzal DPH v sadzbe platnej v čase samostatného zdaniteľného plnenia. Nie je teda možné, aby o plnenia v časti, v ktorej došlo k zmene sadzby DPH, bol „pohltený“ nárok na cenu diela. Zvoleným postupom a realizáciou názoru súdov by došlo k absolútnemu popretiu systému platenia DPH, jej uplatňovania a princípov odpočtu DPH. Od uzatvorenia zmluvy o dielo bola sadzba DPH menená z 10 % na 14 %, z 23 % na 20 % a následne bola prijatá jednotná sadzba vo výške 19 %. Pre daňovú povinnosť – platbu pre štát, nie je rozhodný termín uzatvorenia zmluvy, ale čas, keď sa vystavovala faktúra. Ide o uskutočnenie zdaniteľného plnenia vykonané na základe zmluvy o dielo a vtedy platnej právnej úpravy (napr. § 13 ods. 3 zákon č. 289/1995 Z. z.), podľa ktorej ak sa zdaniteľné plnenie uskutočňuje formou čiastkového alebo opakovaného zdaniteľného plnenia podľa zmluvy o dielo, nájmovej zmluvy, zmluvy o kúpe prenajatej veci alebo obdobnej zmluvy, je každé čiastkové alebo opakované zdaniteľné plnenie so samostatným zdaniteľným plnením. Keď žalobca vykonával práce na základe zmluvy o dielo a vystavoval faktúry postupne, zdaniteľné plnenie bolo mesiac. V danom období (v tom mesiaci) žalobca ako platiteľ dane musel vystaviť faktúru s cenou prác bez DPH, osobitne sadzbu, výšku DPH a cenu celkom s DPH (napr. § 15 ods. 2 cit. zákona). Zároveň žalovanému vznikla povinnosť nárok žalobcu vrátane DPH zaplatiť, čo aj robil. V prípade realizácie záverov prvoinštančného súdu by došlo k vzniku situácie, že DPH by bol zaťažený žalobca napriek tomu, že podľa právnej úpravy túto povinnosť mal žalovaný. Existujúca právna úprava nepozná a neumožňuje prenesenie daňovej povinnosti, a teda aby ktokoľvek a teda aj súd zbavil žalovaného povinnosti platiť DPH a platobnú povinnosť preniesol na žalobcu. Ide o moderačné právo v daňovej oblasti, ktoré nemá prvoinštančný a ani odvolací súd. K otázke zníženia ceny diela žalobca uviedol, že pri realizácii postupu prvoinštančného súdu by vznikol stav, že k zníženiu ceny diela by došlo duplicitne a nedošlo by k zaplateniu reálne dodanej časti diela. Prvoinštančný súd neprávne vyhodnotil údajné zaplatenie ceny kuchynských liniek, o ktorú následne znížil nárok žalobcu. Žalobca si uplatnil cenu realizovaných prác navyše faktúrou č. 0511/14 v celkovej sume 215.547,98 býv. Sk. Z faktúry je zrejmé, že žalobca od hodnoty – ceny prác navyše odpočítal sumu 193.500 býv. Sk ako odpočet položky za kuchynské linky, ktoré boli uplatnené vo faktúre č. 0311/1 (ide o kuchynské linky, ktoré neboli dodané na základe rozhodnutia žalovaného), pričom žalobca danú cenu znížil aj o sumu 10.984,20 Sk, čo predstavovalo cenu montáže kuchynských liniek. Nie je teda pravda, že žalobca si ponechal zaplatenú cenu kuchynských liniek a cenu ich montáže, ktoré žalovaný zaplatil, ale tieto kompenzoval a príslušnú cenu za tovar a služby, ktoré neboli žalovanému dodané, odpočítal od svojich nárokov, a to vo faktúre č. 0511/14. Hoci žalobca kompenzoval a príslušnú cenu za tovar a služby, ktoré neboli žalovanému dodané, odpočítal od svojich reálnych nárokov, súd prvej inštanície o neexistencii daného nároku rozhodol ešte raz. Prvoinštančný súd, napriek tomu, že išlo o nárok vysporiadaný žalobcom v čase plnenia zmluvy (o čom žalovaný vedel a vie), opätovne znížil nárok žalobcu. Takýto postup nemá vecnú, zmluvnú a ani právnu oporu. Žalobca odmieta, aby bola žalovanému poskytnutá ďalšia neprimeraná výhoda, pretože by išlo o bezdôvodné obohatenie. Ani tu prvoinštančný súd nereagoval na jednotlivé sadzby DPH. Žalobcovi z celkovej ceny diela, u ktorej vychádzal z „pevnej a nemennej“ sadzby DPH vo výške 10 %, „odpočítaval“ tzv. dobropisované nevykonané práce, ale už s 19 % sadzbou DPH. Aj z tohto dôvodu matematicky nevyšiel presný rozdiel sumy tzv. navyšovanej DPH, ktorú žalobca žaloval, a teda už len v oblasti DPH bol žalobca ukrátený. Žalobca kuchynské linky fakturoval v roku 2003 vtedy so 14 % sadzbou DPH, t. j. vo výške 950,27 €, pričom súd mu odpočítal z ceny diela býv. 15.830.000 Sk, pri ktorého výpočte bola zase použitá sadzba DPH 10 %.

8. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný žiadal potvrdiť rozsudok súdu prvej inštanície a priznať mu trovy odvolacieho konania. Uviedol, že medzi účastníkmi konania v zmysle dodatku k zmluve bola dohodnutá cena za dielo vrátane DPH. Z tohto dôvodu nemohla byť priznaná suma zodpovedajúca tejto DPH, pretože by presiahla cenu dohodnutú v zmluve.

9. Odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštanície aj z hľadiska väd týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené podmienky § 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

10. Svojou prvou odvolacou námietkou žalobca vyčíta súdu prvej inštanície, že jeho záver, že súčasťou ceny diela bola aj daň z pridanej hodnoty, je nesprávny. Jeho druhá odvolacia námietka sa zase

zameriava na nesprávny myšlienkový postup súdu prvej inštancie, ktorý od nároku žalobcu odpočítal cenu kuchynských liniek a ich montáže, hoci tieto sumy už žalobca „kompenzoval“.

11. Odvolací súd vo všeobecnosti konštatuje, že odvolanie žalobcu je v podstatnej miere zhodné s odvolaním, o ktorom už odvolací súd rozhodol uznesením č. k. z 30.11.2009, č. k. 21Cob/204/2009-299. Odvolanie tak neprináša do konania žiadne nové argumenty a je len opakovaním toho, o čom už súdy konali a čo súd prvej inštancie pri svojom neskoršom rozhodovaní aj zohľadnil. Odvolací súd tak pripomína, že k prvej odvolacej námietke žalobcu sa vyjadril na strane č. 4 cit. uznesenia, kde konštatoval, že pokiaľ strany v súvislosti s fakturáciou ceny diela v zmluve neupravili aj prípadnú zmeny sadzieb DPH, treba vychádzať z uzavretej dohody o pevnej cene diela, ktorej súčasťou v danom prípade bola aj daň z pridanej hodnoty. Čo sa týka druhej odvolacej námietky, tu odvolací súd na tej istej strane svojho uznesenia zdôraznil, že hodnotu nedodaných kuchynských liniek a ich montáže treba zohľadniť započítaním v prospech žalovaného tak, ako to urobil žalobca. Pre poriadok ale odvolací súd doplní ešte tieto úvahy:

12. Nesporné je, že cena diela bola v čl. III ods. 3.1 zmluvy o dielo dohodnutá bez DPH. Zmluvné strany teda už pri uzatvorení zmluvy o dielo prejavili vôľu dohodnúť cenu diela bez ohľadu na výšku DPH. Dodatkom č. 1 z 19.12.2001 sa ale zmluvné strany s výslovným odkazom na „štátom uznané zmeny cien (devalvácia, dovozná prirážka, DPH a pod.)“ dohodli tak, že cenu diela zmenili na sumu „15.838.080 s DPH“. Z toho je zrejmé, že zmluvné strany zmenili svoj postoj k DPH, a to tak, že kým pôvodne na cenu diela nemala vplyv, po „štátom uznaných zmenách cien“ vrátane zmeny DPH, už cena prejavili vôľu dohodnúť cenu diela s ako konečnú spolu s DPH. Takúto zmenu v prejave vôle zmluvných strán nemožno vyložiť inak, než tak, že strany mienili uzavretím dodatku deklarovať odlišný spôsob zohľadňovania DPH v cene diela (pôvodne sa nezohľadňovala, po uzavretí dodatku sa zohľadňovala).

13. Odvolací súd tu upriamuje pozornosť aj na obsah všeobecných zmluvných podmienok pre zhotoviteľa stavby (ďalej len „VZP“), ktoré sú vzhľadom na nepochybný prejav zmluvných strán v čl. VII zmluvy o dielo súčasťou samotnej zmluvy. Článok 5 VZP s názvom „všeobecné podmienky vykonávania prác“ celkom jasne deklaruje nielen to, že „zmluvná cena je maximálna“, ale pomerne jasným spôsobom upravuje aj podmienky, za ktorých sa môže cena diela meniť. Jednou z nich je požiadavka „uzavretia dodatku“ k zmluve. Citované ustanovenia možno vyložiť jedine tak, že ak strany mienia zohľadniť v cene diela zvýšenie sadzby DPH, je na to potrebný dodatok k zmluve. Takémuto ponímaniu dohody strán zodpovedá aj ich správanie po uzavretí zmluvy a ich reakcia na zmenu sadzby DPH, ktorá sa prejavila konkrétne v uzavretí dodatku č. 1 týkajúceho sa zmeny cena diela tak, aby zahŕňala aj DPH.

14. Odvolací súd preto súhlasí s názorom prvoinstančného súdu, že obsah dodatku č. 1 vyjadruje vôľu strán modifikovať pôvodne dohodnutú cenu a stanoviť, že v novej dohodnutej cene je zahrnuté už aj DPH. Súd prvej inštancie sa tak správne neodchýlil od – pre neho inak právne záväzného (§ 226 býv. Občianskeho súdneho poriadku; § 391 ods. 2 CSP) – názoru odvolacieho súdu, ktorý vyslovil vo svojom skoršom zrušujúcom rozhodnutí.

15. Ak teda po uzavretí dodatku č. 1 došlo k ďalšej zmene DPH, ktorú si žalobca želal znovu zohľadniť v cene diela, dohoda strán vyžadovala uzavretie nového dodatku s takýmto obsahom. Za týchto okolností bolo preto úlohu žalobcu preukázať, že strany uzatvorili dodatok, ktorým sa cena diela zmenila tak, že zahŕňala vyššiu DPH. Súd prvej inštancie však v rámci vykonaného dokazovania nezistil, že by sa tak stalo, a žalobca tento skutkový záver súdu v odvolaní nespochybnil. Keďže odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) a nemôže z vlastnej iniciatívy opakovať alebo dopĺňať dokazovanie v súvislosti s týmto skutkovým zistením, musí vychádzať z toho, že strany sa nedohodli na dodatku k zmluve o dielo, ktoré by oprávňovalo žalobcu účtovať žalovanému cenu odlišnú od ceny dohodnutej v dodatku č. 1.

16. Žalobca sa mýli, ak dohodu zmluvných strán o tom, že cena bude obsahovať DPH, považuje pri zmene jej zákonnej sadzby za zmenu platiteľa DPH, ktorým sa v rozpore s logikou zákona stáva žalobca. Hoci dohoda môže mať tento praktický následok, platiteľ DPH sa nemení. Dôsledok takejto dohody sa prejaví v oblasti súkromnoprávných záväzkov v tom, že to bude príjemca peňažného plnenia (žalobca), kto bude znášať zmenu sadzby DPH, a teda aj jej výšky, a to tak, že táto sa odrazí faktickým znížením tej časti ceny diela, ktorá tvorí základ dane.

17. Na účely posúdenia oprávnenosti žalobcom uplatňovaných nárokov treba preto za dohodnutú cenu diela považovať cenu ustálenú súdom prvej inštancie v sume 525.727,94 € s DPH (t. j. 15.838.080 býv. Sk s DPH – po prepočte na eurá konverzným kurzom 1 € = 30,126 býv. Sk).

18. Ďalším relevantným skutkovým zistením, ktoré žalobca nespochybnil, je, že celková suma, ktorú žalovaný žalobcovi zaplatil pred podaním žaloby (497.037,07 € – tvrdenie žalobcu už v jeho vyjadrení z 08.10.2008, č. l. 135) a v rámci exekúcie po podaní žaloby (18.276,83 € dňa 12.05.2010 a 2.336,76 € dňa 13.05.2010 – žalobcom predložený prehľad platieb, č. l. 496), je 517.650,66 €. Z ceny diela by tak zostalo žalovanému uhradiť ešte 8.077,28 € (= 525.727,94 – 517.650,66 €), lenže zmluvné strany sa zhodli, že žalobca žalovanému nedodal kuchynské linky, ktoré vyúčtoval faktúrou č. 0311/1 v sume 6.423,02 € (podľa prílohy k tejto faktúre išlo o 15 ks kuchynskej linky po 12.900 býv. Sk, t. j. spolu 193.500 býv. Sk – zväzok dôkazov na č. l. 224) bez DPH a nevykonal teda ani ich montáž, ktorú vyúčtoval faktúrou č. 0405/33 v sume 364,61 € (10.984,20 býv. Sk) bez DPH. Žalobca sám upozornil (č. l. 135), že nedodanie kuchynských liniek zohľadnil „kompenzáciou“ sumy 6.787,63 € (6.423,02 € + 364,61 €) bez DPH) vo faktúre z 30.11.2005 č. 0511/14 (č. l. 33) a v odvolaní namietal, že ak súd prvej inštancie určil zostatok dlhu žalovaného s tým, že odpočítal aj cenu kuchynských liniek, v dôsledku čoho dospel k tomu, že žalobcovi musí žalovaný uhradiť už len 1.289,65 € (8.077,28 – 6.787,63), cena kuchynských liniek tak bola (nesprávne) odpočítaná dvakrát. Táto námietka ale neobstojí.

19. Predovšetkým treba hneď odmietnuť tvrdenie žalobcu, že prvoinštančný súd odpočítaval sumy s rôznymi sadzbami DPH. Ako je uvedené vyššie, sám žalobca vyúčtoval žalovanému „v čistom“ sumu 6.787,63 €. Prvoinštančný súd odpočítal práve túto sumu, teda bez DPH. Okrem toho žalobca ďalej opomína, že žalovaný zaplatil žalobcovi za nedodané kuchynské linky a ich nevykonanú montáž nielen sumu 6.787,63 €, ale aj prislúchajúcu DPH, ktorú žalobca zahrnul do oboch faktúr (zoznam vystavených faktúr, č. l. 279).

20. Dôležitejšie však je, že žalobca „kompenzoval“ žalovaného pohľadávku zodpovedajúcu cene nedodaných kuchynských liniek (6.787,63 €) vo faktúre č. 0511/14, ktorou ale žalovanému vyúčtoval prvoinštančným súdom neuznanú cenu za navyše práce. Súd prvej inštancie neodobril základ žalobcovho nároku na cenu za navyše práce, čo znamená, že nie je podstatné, že žalobca výšku tohto sporného nároku znížil „kompenzáciou“ ceny kuchynských liniek. Žalobca síce zaujal názor, že túto sumu si neponechal, pretože ju odčítal od svojich nárokov, ale keďže tieto nároky prvoinštančný súd neposúdil ako dôvodné, nemožno ich považovať za existujúce. Pretože platne započítať možno len existujúcu pohľadávku, výsledok je taký, že žalobca si sumu, ktorú žalovaný zaplatil za nedodané kuchynské linky a nevykonanú montáž, naďalej ponecháva. Správny bol preto postup prvoinštančného súdu, ktorý na námietku žalovaného a v súlade s pokynom odvolacieho súdu túto sumu zohľadnil v prospech žalovaného ako plnenie dlhu.

21. Pokiaľ ide o návrh žalobcu, aby odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania pre výskyt otázky po právnej stránke zásadného významu, koncepcia prípustnosti dovolania podľa Civilného sporového poriadku na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku neviaže prípustnosť dovolania v takomto prípade na rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolací súd tomuto návrhu preto nevyhovel a pre úplnosť dodáva, že každá z otázok zakladajúcich prípustnosť dovolania podľa aktuálne platnej právnej úpravy (§ 421 ods. 1 CSP) spĺňa svojím spôsobom požiadavku zásadného právneho významu, pretože účelom dovolacieho konania je aj usmerňovanie a zjednocovanie rozhodovacej činnosti všeobecných súdov autoritatívnym výkladom právnych noriem (nález Ústavného súdu SR z 09.02.2021, č. k. IV. ÚS 479/2020).

22. Odvolacie námietky žalobcu nie sú za danej situácie spôsobilé viesť k inému skutkovému a právnomu posúdeniu veci, k akému dospel súd prvej inštancie. Odvolací súd tak musel odvolanie žalobcu vyhodnotiť ako neopodstatnené.

23. Keďže odvolací súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by mali viesť k zrušeniu výroku II napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (§ 389 CSP) a neboli splnené ani podmienky na jeho zmenu (§ 388 CSP), odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tomto rozsahu II podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil (výrok I).

24. Čo sa týka trov konania, hoci konanie vo veci samej sa vydaním tohto rozsudku odvolacieho súdu končí, čo by inak znamenalo, že o trovách odvolacieho konania rozhodne odvolací súd (§ 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP), v prejednávanej veci ale doposiaľ nebolo rozhodnuté ani o trovách prvoinštančného konania. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku o trovách v tejto súvislosti uviedol, že o trovách rozhodne samostatným uznesením, čo je postup, ktorý umožňovala prvá veta § 151 ods. 1 býv. Občianskeho súdneho poriadku. O nároku strán na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v tomto rozsudku z tohto dôvodu nerozhodoval. Bude preto úlohou súdu prvej inštancie, aby rozhodol nielen o trovách prvoinštančného, ale aj odvolacieho konania.

25. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie za podmienok § 419 a § 420 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenie veci, ktorej sa týka, označenie a podpis dovolateľa) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý musí dovolanie a iné podania dovolateľa spísať, ibaže ide o prípady § 429 ods. 2 CSP.